

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 30 kwietnia 2018r. strona powodowa wniosła o:

- zwolnienie powoda od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania;
- zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 80.641,61 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21 lipca 2017r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Z treści uzasadnienia pisma wynikało, że wskazana kwota stanowi sumę roszczeń z tytułu zadośćuczynienia za krzywdę (76.550 zł) oraz z tytułu odszkodowania (4.091,61 zł)

Strona powodowa wskazała, że na kwotę dochodzoną z tytułu odszkodowania składają się wydatki poniesione przez powoda z tytułu:

- zakupu kuli pachowej z przesuwaną rękojeścią, dnia 14 kwietnia 2017r. (120 zł),
 - zakupu środków leczniczych, dnia 25 kwietnia 2017r. (66,20 zł);
 - zakupu stołka pod prysznic, dnia 26 kwietnia 2017r. (180 zł);
 - zakupu środków leczniczych, dnia 26 kwietnia 2017r. (113,04 zł);
 - zakup środków leczniczych, dnia 23 maja 2017r. (112,84 zł);
 - kosztów rehabilitacji, dnia 23 czerwca 2017r. (611 zł);
 - kosztów rehabilitacji, dnia 28 lipca 2017r. (430 zł);
 - sprzątnięcia domu, dnia 26 czerwca 2017r. (420 zł);
 - zakup środków leczniczych, dnia 6 lipca 2017r. (173,97 zł);
 - wizyty u ortopedy, dnia 29 sierpnia 2017r. (150 zł);
 - zakupu sprzęty ortopedycznego, dnia 13 września 2017r. (146 zł);
 - konsultacji ortopedycznej, dnia 13 grudnia 2017r. (150 zł);
 - konsultacji ortopedycznej wraz z badaniem USG, dnia 14 marca 2018r. (200 zł);
 - zakupu leków, dnia 19 marca 2018r. (485,96 zł);
 - zakupu leków, dnia 4 kwietnia 2018r. (410,46 zł),
 - kosztów niewykorzystanych biletów lotniczych na trasie B.-D. oraz D.-B. (956 zł),
- co daje łącznie 4.725,47 zł.

W treści pisma zaznaczono, że pozwana wypłaciła powodowi z tytułu odszkodowania kwotę 633,86 zł.(k. 3-18)

Postanowieniem z dnia 12 maja 2018r. tutejszy Sąd zwolnił powoda od kosztów sądowych w całości. (k. 200)

Pismem z dnia 29 maja 2018r. pozwana wniosła o:

- oddalenie powództwa w całości;

- zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Pozwana wskazała m.in., że z tytułu zadośćuczynienia wypłaciła powodowi kwotę 13.450 złotych.(k. 207-213v)

Na rozprawie w dniu 19 września 2018r. strony podtrzymały swe dotychczasowe stanowiska.(k. 433-433v)

Pismem z dnia 8 października 2018r. strona powodowa sprecyzowała podstawę prawną roszczenia objętego pozwem, wskazując, że stanowi ją przepis art. 444 i 445 kc (k. 437-438).

Na rozprawie w dniu 5 listopada 2018r. strony w dalszym ciągu wносиły jak dotychczas. (k. 445)

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

Powód urodził się dnia (...)

/okoliczność bezsporna/

Dnia 9 kwietnia 2017r. około godziny 17.25 w miejscowości G. powód wraz z A. N. (1) (obecnie N. M.) poruszał się samochodem osobowym marki F., w który to samochód uderzył czołowo, nadjeżdżający z przeciwka, samochód marki F., prowadzony przez M. J.. Powód był w trakcie zdarzenia zapięty w pasy bezpieczeństwa, na siedzeniu kierowcy znajdował się zagłówek. Po zderzeniu powód nie był w stanie samodzielnie opuścić pojazdu.

/D: notatka informacyjna o zdarzeniu drogowym – k. 19, 26, 49,

płyta CD – koperta – k. 20,

fotografie – k. 22-26, 53-56, 59,

zeznania A. M. (1) – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 19 września 2018r. – od 00.32.18,

opinia sądowo-lekarska – k. 450./

zeznania powoda – protokół elektroniczny rozprawy z 21 stycznia 2019r. – od 00.05.34

Pojazd marki F. podlegał ubezpieczeniu od odpowiedzialności cywilnej, na mocy umowy ubezpieczenia zawartej z pozwaną.

/D:odpowiedź z Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego – k. 32./

Na miejscu zdarzenia powód zgłaszał ból stopy i klatki piersiowej.

/D: opinia sądowo-lekarska – k. 116./

Wkrótce po zdarzeniu do G. przyjechała córka powoda – A. M. (2).

/D: zeznania A. M. (2) – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 19 września 2018r. – od 00.10.54./

Z uwagi na doznane, w wyniku wskazanego wyżej zdarzenia drogowego, obrażenia powód był od dnia 9 kwietnia 2017r. do dnia 26 kwietnia 2017r. hospitalizowany

w (...) Szpitalu Miejskim im (...) w T., do którego został przyjęty w trybie pilnym, po przetransportowaniu z miejsca zdarzenia przez zespół ratownictwa medycznego.

W czasie badania powoda po przyjęciu do Szpitala stwierdzono obrzęk, tkliwość i zniekształcenie obrysu stopy prawej, w związku z czym wykonano zdjęcie radiologiczne, które pozwoliło na zdiagnozowanie uszkodzenie stawu Lisfranca stopy prawej.

/D: karta informacyjna – k. 60-61, 83-86c;

skierowanie – k. 62,

zaświadczenie – k. 63, historia choroby – k. 87-87v,

karta medycznych czynności ratunkowych – k. 90,

zaświadczenie – k. 115,

opinia sądowo-lekarska- k. 116,

karta gorączkowa – k. 309-309v,

zeznania świadka A. M. (2) – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 19 września 2018r. – od 00.10.54./

zeznania powoda – protokół elektroniczny rozprawy z 21 stycznia 2019r. – od 00.08.00

Przy przyjęciu do szpitala powód zgłaszał nadto występowanie dolegliwości występujące w obrębie kręgosłupa, obręczy barkowej i kończyn górnych.

/D: karta informacyjna – k. 89-89v,

zeznania świadka A. M. (2) – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 19 września 2018r. – od 00.29.19,

zeznania A. M. (1) – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 19 września 2018r. – od 00.38.34/

zeznania powoda – protokół elektroniczny rozprawy z 21 stycznia 2019r. – od 00.

12.00

Powód wymagał leczenia operacyjnego, przy czym leczenie takie odroczone do czasu wygojenia tkanek miękkich stopy.

Dnia 24 kwietnia 2017r. u powoda, za jego zgodną, przeprowadzono zamknięte nastawienie uszkodzonego stawu w trybie operacyjnym. Zabieg polegał na repozycji i stabilizacji uszkodzenia i wykonany został w znieczuleniu podpajęczynówkowym, przy użyciu promieniowania RTG. Powodowi założono implanty – druty Kirchnera. Przed zabiegiem powód został poinformowany o planowanym jego przebiegu oraz ryzyku z nim związanym.

Zabieg i okres pooperacyjny przebiegł bez powikłań.

/D: karta informacyjna – k. 60-61, 83-86, 107-108v, 110-111,

skierowanie – k. 62,

zaświadczenie – k. 63,

historia choroby – k. 87-87v, 109,

obserwacje lekarskie – k. 91v,

zgoda na procedurę medyczną – k. 91-91v,

ankieta anestezyjologiczna – k. 92-93v,

karta premedykacji – k. 94,

karta znieczulenia – k.95-95v,

protokół operacji – k. 96,

karta pielęgnacji – k. 99- 104./

zeznania powoda – protokół elektroniczny rozprawy z 21 stycznia 2019r. – od 00.15.00

Przez cały okres pobytu w szpitalu powód otrzymywał leki przeciwbólowe. Dolegliwości bólowe powoda bezpośrednio po urazie plasowały się na poziomie sześciu punktów w 10 punktowej skali.

/D:karty zleceń lekarskich – k. 302-308v,

opinia sądowo-lekarska – k. 458./

W trakcie pobytu szpitalnego przeprowadzono u powoda badanie RTG klatki piersiowej, ustalono grupę krwi, prowadzono profilaktykę przeciwzakrzepową.

/D: wynik badania – k. 106v,

karta informacyjna – k. 60-61, 83-86, 107-108v, 110-111,

płyta CD – k. 117, 118,

protokół – k. 310-310v./

Po przeprowadzonym zabiegu powód został poddany pionizacji, został także poinstruowany, w jaki sposób winien się przemieszczać – korzystając z dwóch kul pachowych oraz jak winno przebiegać usprawnianie.

/D: karta rehabilitacji – k. 97-97v./

Powodowi ,w dniu wypisu ze szpitala, zalecono kontynuowanie rehabilitacji, wykonywanie ćwiczeń wyuczonych w trakcie pobytu szpitalnego, chodzenie o kulach,

w opatrunku gipsowym, bez obciążania operowanej kończyny, kontrolę w poradni ortopedycznej oraz przyjmowanie leku Clexane 40 (raz dziennie podskórnie przez okres unieruchomienia w opatrunku gipsowym) oraz leku przeciwbólowego Doreta - 3 razy dziennie - do czasu ustąpienia dolegliwości bólowych. Powód został wówczas skierowany do poradni chirurgii urazowo-ortopedycznej.

/D: karta informacyjna – k. 60-61, 83-86,110-111,

historia choroby – k. 109,

skierowanie – k. 114./

Powód dnia 26 kwietnia 2017r. opuścił placówkę medyczną w stanie ogólnym dobrym, wymagał on umiarkowanej opieki- jego sprawność ruchowa była ograniczona, przy czym poruszał się samodzielnie

/D: dokumentacja pielęgnarska – k. 98-98v,

zaświadczenie – k. 132-133./

W okresie od dnia 9 kwietnia do dnia 12 kwietnia 2017r. hospitalizowana była także A. N. (1), u której rozpoznano złamanie dwóch żeber po lewej stronie.

/D: karta informacyjna – k. 130-131./

Pozwana została zawiadomiona o wystąpieniu zdarzenia z udziałem powoda w dniu 26 kwietnia 2017r. i podjęła wówczas postępowania likwidacyjne.

/D: pisma – k. 256-259./

Powód po powrocie ze szpitala miał znaczne problemy z poruszaniem, tym bardziej, że od czasu wypadku powód odczuwał ból barku. Wymagał pomocy w codziennym funkcjonowaniu. Pomoc tę świadczyła jego córka, A. N. (1) oraz jej matka. Córka powoda przygotowywała powodowi posiłki, sprzątała, zaopatrywała go w potrzebne produkty, dowoziła na wizyty lekarskie. A. N. (1) pomagała powodowi także przy przemieszczaniu się, w wykonywaniu czynności higienicznych.

/D: zeznania A. M. (2) – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 19 września 2018r. – od 00.10.54;

Zeznania A. M. – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 19 września 2018r. – od 00.45.10./

zeznania powoda – protokół elektroniczny rozprawy z 21 stycznia 2019r. – od 00.14.00

Po opuszczeniu szpitala powód w dalszym ciągu przyjmował leki przeciwbólowe i przeciwzkrzepowe, a nadto ziołowe leki uspokajające. Powód uskarżał się wówczas na dolegliwości ze strony układu pokarmowego, zgagę. Rana pooperacyjna goiła się powoli, przy czym stan ogólny powoda ulegał stopniowej poprawie.

/ D: zeznania świadka A. M. (2) – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 19 września 2018r. – od 00.10.54,

zeznania A. M. (1) – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 19 września 2018r. – od 00.32.18./

Powód przyjmował leki przeciwbólowe do czerwca 2017r.

/D: opinia sądowo-lekarska – k. 450./

U powoda, po zdarzeniu z dnia 9 kwietnia 2017r., zaczęły występować problemy z zasypianiem, w związku z czym przyjmował on leki nasenne zaordynowane przez lekarza A. M..

/D: zeznania A. M. (1) – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 19 września 2018r. – od 00.38.34./

Dnia 4 maja 2017r. powód został pacjentem Poradni Urazowo-Ortopedycznej (...) Szpitala Miejskiego im. (...) w T..

/D: historia zdrowia i choroby – k. 112-113v./

Dnia 18 maja 2017r. powoda skierowano do odbycia cyklu zabiegów fizjoterapeutycznych w okresie od dnia 27 grudnia 2017r. do dnia 11 stycznia 2018r. W czasie sesji rehabilitacji kończyny dolnej, stwierdzono, że powód ma zerwane 2 mięśnie barku. Potwierdził to również lekarz. Od początku wypadku powód odczuwał ból żeber, lewego kolana, biodra oraz ból prawego barku.

/D: karta zabiegów – k. 64./

zeznania powoda – protokół elektroniczny rozprawy z 21 stycznia 2019r. – od 00.20.52

Powód, przez dniem 9 kwietnia 2017r. planował wraz z A. M. (1) na dzień 1 maja 2017r podróż lotniczą na linii B.- D.. Powrót z D. do B. miał nastąpić dnia 15 maja 2017r. W związku z powyższym powód w dniu 1 lutego 2017r. nabył bilety lotnicze za kwotę 956 zł. Planowany wyjazd wiązał się z zamiarem uczestniczenia przez powoda w uroczystościach rodzinnych na terenie Irlandii. Przewoźnik nie zwrócił powodowi kwoty uiszczonej za niewykorzystane bilety.

/D: wydruk planu podróży – k. 121,

potwierdzenie wykonania operacji kartowej – k. 123,

zeznania A. M. (1) – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 19 września 2018r. – od 00.38.34./

zeznania powoda – protokół elektroniczny rozprawy z 21 stycznia 2019r. – od 00.35.23

W dniu 1 czerwca 2017r. z operowanej kończyny powoda zdjęto opatrunek gipsowy, usunięto też druty Kirchnera. Wtedy też koniecznym było poddanie się przez powoda zabiegom fizjoterapeutycznym.

/D: opinia sądowo-lekarska – k. 462./

W dniu 10 czerwca 2017r. wydana została, na potrzeby postępowania karnego prowadzonego w związku ze zdarzeniem z udziałem powoda, opinia sądowo-lekarska, w której przyjęto, że zdarzenie to skutkowało naruszeniem czynności narządu ruchu powoda trwającym powyżej 7 dni.

/D opinia sądowo-lekarska – k. 116./

Pismem z dnia 21 czerwca 2017r. pełnomocnik powoda wezwał pozwaną do zapłaty na rzecz powoda kwot: 90.000 zł (tytułem zadośćuczynienia) oraz 1.589,86 zł (tytułem odszkodowania), w terminie 7 dni od doręczenia pisma stanowiącego wezwanie wraz z ustawowymi odsetkami do dnia zapłaty.

/D: wezwanie do zapłaty – k. 40-46./

W okresie od 26 kwietnia 2017r. do końca czerwca 2017r. powód wymagał pomocy innych osób w zakresie:

- pielęgnacji podstawowej – mycia i korzystania z toalety oraz ubierania się (łącznie przez 1 godzinę dziennie, powód wymagał przy dokonywaniu tych czynności pomocy częściowej),
- utrzymania porządku w gospodarstwie domowym (łącznie przez 3 godziny tygodniowo, powód wymagał dla wykonania tych czynności pełnej pomocy);
- przygotowywania posiłków (łącznie przez 3 godziny tygodniowo, powód wymagał przy dokonywaniu tych czynności pomocy częściowej);
- załatwianiu spraw poza domem (łącznie przez 3 godziny tygodniowo, powód wymagał dla wykonania tych czynności pomocy pełnej).

Do lipca 2017r. powód do chodzenia wymagał korzystania z kul pachowych.

/D: opinia sądowo-lekarska – k. 458./

zeznania powoda – protokół elektroniczny rozprawy z 21 stycznia 2019r. – od 00.45.06

W dniu 18 lipca 2017r. powód, poszukując możliwości podjęcia zaleconej jemu w dniu 6 lipca 2017r. przez lekarza Poradni Urazowo-Ortopedycznej (...) Szpitala Miejskiego im. (...) w T., rehabilitacji w zakładach opieki zdrowotnej świadczących usługi w ramach kontraktu z NFZ, ustalił, że przewidywany termin rozpoczęcia takiego leczenia w

Miejskiej Przychodni (...) przy ul. (...) w T. przypada na okres od 27 grudnia 2017r. do 11 stycznia 2018r., zaś w Centrum Medycznym (...) s.c., zlokalizowanym w T. przy ul. (...), na okres od 27 marca 2018r. do 10 kwietnia 2018r.

/D: oświadczenie powoda – k. 139,

informacja o terminach zabiegów – k. 140,

karta zabiegów – k. 131, skierowanie – k. 142./

Pismem z dnia 21 lipca 2017r. pozwana poinformowała powoda o przyznaniu na jego rzecz kwoty 13.450 zł, z tytułu zadośćuczynienia za uszkodzenie ciała i rozstrój zdrowia doznany wskutek zdarzenia z dnia 9 kwietnia 2017r., oraz kwoty 633,86 zł, z tytułu refundacji kosztów poniesionych na zakup środków medycznych mających związek z wypadkiem.

Na kwotę tę składały się następujące wydatki uwzględnione przez pozwanego :

- zakupu kuli pachowej z przesuwaną rękojeścią, dnia 14 kwietnia 2017r. (120 zł),- k.65 akt

- zakupu środków leczniczych, dnia 25 kwietnia 2017r. (66,20 zł);- k.67akt

- zakupu stołka pod prysznic, dnia 26 kwietnia 2017r. (180 zł);-k. 68akt

- zakupu środków leczniczych, dnia 26 kwietnia 2017r. (113,04 zł;- k. 69 akt

- zakup środków leczniczych, dnia 23 maja 2017r. (112,84 zł);- k. 70 akt

-zakup maści i plastrów ,dnia 20 kwietnia 2017r. (41,78zł) – k.66 akt

Kwoty te zostały powodowi wypłacone. W treści wymienionego pisma podano nadto, że pozwana jest skłonna dopłacić powodowi kwotę 3.000 zł, jeśli wyrazi on zgodę na zawarcie ugody.

/okoliczności bezsporne,

D: pismo pozwanej – k. 77-79./

W dniu 24 lipca 2017r. wydano dla pozwanej orzeczenie lekarskie dotyczące powoda. W orzeczeniu tym wskazano, że szacunkowa data zakończenia leczenia powoda przypada na dzień 30 kwietnia 2018r., uznano konieczność odbywania przez powoda kontroli ortopedycznych z częstotliwością raz na 2 miesiące, przyjęto, że zwichnięcie stawu Lisfranca prawej stopy powoda skutkuje trwałym uszczerbkiem na zdrowiu w wymiarze 11%. Przyjęto nadto, że w okresie od 1. do 3. miesięcy od zdarzenia powód wymagał codziennej fizykoterapii oraz kinezyterapii, zaś w okresie od 6. do 12. miesięcy od dnia zdarzenia powód wymagał takiego rodzaju rehabilitacji przez większość dni w miesiącu. Lekarz wydający opisywane orzeczenie uznał nadto, że powód po zdarzeniu nie może pracować, a w jego codziennym funkcjonowaniu występują ograniczenia – powód utyka, chodzi przy pomocy kul, jego prawa stopa po wysiłku ulega obrzęknięciu.

/D: orzeczenie – k. 249v-250, 250v-251v./

Pismem z dnia 25 sierpnia 2017r. pełnomocnik powoda wezwał pozwaną do zapłaty pozostałych części kwot wynikających z wezwania z dnia 21 czerwca 2017r. w wysokości 76.550 zł oraz 956 zł. Pozwana odmówiła przyznania powodowi z tytułu zadośćuczynienia i odszkodowania kwot wyższych aniżeli dotychczas, o czym poinformowała pismem z dnia 31 sierpnia 2017r.

/D: pisma – k. 80-82, 83-84./

W dniu 30 października 2017r. Sąd Rejonowy w Toruniu, wyrokiem wydanym pod sygnaturą VIII K 759/17, uznał Michała J. za winnego popełnienia występku, o którym mowa w przepisie art. 177 § 1 kk, polegającego na tym, że w dniu 9 kwietnia 2017r. około godziny 17.25 w miejscowości G., na 3,4 km drogi nr (...), jadąc pojazdem marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), od strony miejscowości Z., w kierunku miejscowości S., z nieustalonej przyczyny zjechał na przeciwny pas ruchu i doprowadził do zderzenia z pojazdem marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), jadącym z kierunku przeciwnego, w wyniku czego, kierujący pojazdem marki F. powód doznał obrażeń ciała w postaci zwichnięcia stawu stępowośródstopnego stopy prawej, co spowodowało naruszenie czynności narządu ruchu trwające powyżej 7 dni, obrażeń ciała doznała również A. N. (1) – pasażerka pojazdu F., w postaci złamania żebra szóstego i złamania żebra siódmego po stronie lewej co spowodowało naruszenie czynności układu kostnego klatki piersiowej trwające powyżej 7 dni oraz obrażenia ciała w postaci otarć głowy w okolicy czołowej, co spowodowało naruszenie czynności narządu ciała trwające nie dłużej niż 7 dni, obrażeń ciała doznała również J. W., pasażerka pojazdu marki F., w postaci skręcenia okolicy kręgosłupa szyjnego, stłuczenia łuku żebrowego lewego, stłuczenia biodra lewego oraz stłuczenia ręki prawej, co spowodowało naruszenie czynności narządów ciała trwające nie dłużej niż 7 dni.

/D: odpis wyroku SR w Toruniu – k. 30-31./

Dnia 13 grudnia 2017r. powód poddał się badaniu ortopedycznemu w Lecznicach C. Sp. o.o. (OrvitClinic). Stwierdzono wówczas u niego zdeformowanie przodostopia, znaczną artrozę stawu oraz zlecono ponowną wizytę ortopedyczną po uzyskaniu zdjęcia RTG.

/D: karta konsultacyjna – k. 145,

wydruk zbiorczy – k. 287./

W dniu 23 stycznia 2018r. powód został uznany przez Miejski Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w T. za osobę niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym. Orzeczenie wydano do dnia 31 stycznia 2020r.

/D: orzeczenie – k. 152-153,

zaświadczenie lekarskie – k. 370-370v./

Dnia 8 marca 2018r. powodowi wykonano badanie RTG stawu skokowego oraz stawów kolanowych. Na podstawie tego badania ustalono, że w obu stawach kolanowych powoda występują zmiany o typie gonarthrosis z przewężeniem szpary stawowej w przedziałach przyśrodkowych, zaostrenia guzków wyniosłości i międzykłykciowych, zaś na krawędziach powierzchni stawowych obecne są zmiany wytwórcze. W jamie lewego stawu kolanowego wystąpił objaw próżniowy. Na krawędziach rzepki wystąpiły eozynofity, a w okołostawowych tkankach miękkich – drobne zwapnienia. Stwierdzono również zwapnienia w rzucie naczyń. Badanie stawu skokowego i prawej stopy wykazało miernie nasilone zmiany zwyrodnieniowe w stawach międzypaliczkowych oraz śródstopnopalcowym I z przewężeniem szpar stawowych, podchrzęstną sklerotyzację powierzchni stawowych, ostrogę kości piętowej prawej, zmiany zwyrodnieniowe w stawie skokowym górnym, nasilone zmiany w stawach kościach śródstopia oraz stępu z obszarami rozrzedzeń i zagęszczeń struktury kostnej, z przewężeniem szpar stawowych oraz licznymi torbielami podchrzęstnymi i nadżerkami na powierzchniach stawowych, zwapnienia w tkankach miękkich okołostawowych.

/D: opis badania – k. 290./

W dniu 14 marca 2018r. powód został ponownie zbadany przez lekarza (...) Sp. z o.o., który, w związku z pourazową deformacją przodostopia, zalecił powodowi korzystanie z wkładek do obuwi. Powód został wówczas poinformowany o znacznym nasileniu zmian zwyrodnieniowych stawów kolanowych (zalecono jemu rozważenie wiskosuplementacji, ewentualnie alloplastyki stawów).

Przeprowadzono wówczas także badanie USG stawu ramiennego prawego, na podstawie którego to badania ujawniono uszkodzenie ścięgna mięśnia nadgrzebieniowego (w około 90%) oraz uszkodzenie ścięgna mięśnia podłopatkowego w około 30%. Powodowi zalecono leczenie rehabilitacyjne oraz ćwiczenia obu stawów kolanowych.

/D: karta konsultacyjna – k. 146,

płyta – k. 148,

wydruk zbiorczy – k. 287./

Dnia 26 września 2018r. lekarz ortopeda potwierdził narastającą powoda dysfunkcję stawu ramiennego (nasiloną w zakresie ruchów rotacyjnych) oraz cechy uszkodzenia ścięgien mięśni – nadgrzebiennego i podłopatkowego (pourazowa niewydolność stożka rotatorów).

/D: karta konsultacyjna – k. 439./

W okresach od 5 czerwca 2017r. do 23 czerwca 2017r., od 17 lipca 2017r. do 28 lipca 2017r. od 27 lutego 2018r. do 12 marca 2018r. oraz od 21 maja 2018r. do 5 czerwca 2018r. powód był poddawany seriom zabiegów fizjoterapeutycznych na skutek skierowania od lekarza poradni urazowo-Ortopedycznej (...) Szpitala Miejskiego w T..

/D: skierowania – k. 353-355v, 357-357v/

Powód zamieszkuje w T., przy ulicy (...), wraz ze swą żoną – A. M. (1) oraz córką A. M. (2). Powód zawarł związek małżeński z A. N. w grudniu 2017r.

/D: zeznania świadka A. M. (2) – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 19 września 2018r. – od 00.10.54,

zeznania A. M. (1) – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 19 września 2018r. – od 00.32.18./

zeznania powoda – protokół elektroniczny rozprawy z 21 stycznia 2019r.

Od dnia 1 marca 2018r. powód jest pacjentem Poradni Okulistycznej, zaś od dnia 10 maja 2016r. Poradni Diabetologicznej Miejskiej Przychodni (...) w T..

/D: historia zdrowia i choroby – k. 336-348./

W kwietniu 2017r. powód pracował jako nauczyciel akademicki w pełnym wymiarze czasu. Powód jest praworęczny.

/D: dokumentacja pielęgnarska – k. 98-98v,

zeznania A. M. (1) – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 19 września 2018r. – od 00.38.34./

Powód dotknięty jest cukrzycą oraz nadciśnieniem tętniczym. Schorzenia te występowały u powoda przed dniem zdarzenia, na stałe przyjmował on już wówczas leki – Novomix, siofor, Bisocard, Axfil, Norvasc, Prostamol Uno.

/D: karta informacyjna – k. 89-89v,

ankieta anestezjologiczna – k. 92-93v,

karta kontroli cukrzycy – k. 105-106. /

Powód mierzy 177 cm, w kwietniu 2017r. ważył 93 kg.

/D: ankieta anestezjologiczna – k. 92-93v./

Powód utrzymuje się z emerytury, której wysokość opiewa na 3.165,22 zł.

/D: decyzja o waloryzacji emerytury - k. 179,

potwierdzenie przelewu – k. 180,

pismo ZUS – k. 332./

W okresie ostatnich 4 lat powód nie ubiegał się o wsparcie ze środków PFRON.

/D: pismo – k. 292-293./

W około pół roku po zdarzeniu powód zaczął ponownie prowadzić samochód, wrócił nadto do dodatkowej aktywności zawodowej, pracę, w charakterze wykładowcy akademickiego, wykonywał na podstawie umowy o dzieło w wymiarze 100-120 godzin na semestr. Z działalności naukowej powód ostatecznie zrezygnował, albowiem była dla niego zbyt obciążająca fizycznie. Powód miał pracować jeszcze po emeryturze 2 lata na podstawie umowy o dzieło. Po 1 miesiącu pracy ból związany z chodzeniem i stanem był tak duży, że powód nie mógł chodzić po schodach.

/D: zeznania świadka A. M. (2) – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 19 września 2018r. – od 00.10.54,

zeznania A. M. (1) – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 19 września 2018r. – od 00.38.34./

zeznania powoda – protokół elektroniczny rozprawy z 21 stycznia 2019r. – od 00.27.49

Jakość życia powoda uległa po wypadku pogorszeniu. Powód ma trudności z poruszaniem, stale towarzyszy mu uczucie ucisku w obrębie prawej stopy, chód powoda nie jest w pełni wydolny. Stopa powoda nie wróciła do pełnej sprawności, jest zdeformowana, dochodzi do jej otarc w obuwiu. Powód odczuwa ból, gdy nadeptnie na deformację na nierównym terenie (krawędź schodów, krawężnik, kamień), a także gdy chodzi lub stoi przez dłuższy czas. Deformacja stopy powoda uniemożliwia szybkie chodzenie, bieganie. Powód winien stale korzystać z obuwia ortopedycznego dopasowanego do deformacji kończyny – z odlewana elastyczną wkładką. Powód nie może wieść aktywnego życia. Powód uprawiał judo, karate, pływał, dużo spacerował. Jakość życia powoda całkowicie obniżyła się.

D: zeznania świadka A. M. (2) – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 19 września 2018r. – od 00.10.54,

zeznania A. M. (1) – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 19 września 2018r. – od 00.32.18,

dokumentacja fotograficzna – k. 135-138,

opinia sądowo-lekarska – k. 450–462./

zeznania powoda – protokół elektroniczny rozprawy z 21 stycznia 2019r. – od 00.39.30

Powód dotknięty jest nadto zespołem bolesnego barku prawego z ograniczeniem ruchomości czynnej i biernej, z uszkodzeniem ścięgien stożka rotatorów i zerwaniem ścięgna głowy długiej mięśnia dwugłowego ramienia, z zaznaczonym zespołem bólowym. Dominująca kończyna powoda dotknięta jest ograniczeniem ruchomości czynnej w zakresie przekraczającym 50%.

/D opinia sądowo-lekarska – k. 450-462./

Powód nie może obecnie podnosić ciężkich przedmiotów, odkręcić słoika, wykonywać czynności ponad głową, ma trudności z sięganiem przedmiotów z przodu. Dysfunkcja barku sprawia powodowi trudności przy myciu się i ubieraniu. Powód nie może grać w gry zespołowe, może mieć trudności z pływaniem, nie może wieszać firan.

/D: zeznania świadka A. M. (2) – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 19 września 2018r. – od 00.10.54,

zeznania A. M. (1) – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 19 września 2018r. – od 00.32.18,

opinia sądowo-lekarska – k.450-462./

U powoda występują również rany tłuczone kolana lewego (są one wygojone – nie wpływają na zaburzenie funkcji chodu), zmiany zwyrodnieniowe kolan oraz zapalenie kaletki krętarza dużego po lewej (zmiany te nie uległy nasileniu po zdarzeniu komunikacyjnym z kwietnia 2017r.).

Wskutek zdarzenia z dnia 9 kwietnia 2017r. powód doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu zarówno w związku z podwichnięciem w stawie Lisfranca stopy prawej (15%), jak i w związku z uszkodzeniem ścięgien stożka rotatorów i zerwaniem ścięgna głowy długiej mięśnia dwugłowego ramienia (20%).

Aktualne dolegliwości bólowe powoda – dotyczące prawej stopy i prawego barku plasują się na poziomie 1-2 punktów w 10-punktowej skali NRS, w zależności od aktywności powoda. Powód nie wymaga obecnie pomocy osób trzecich w czynnościach dnia codziennego.

Nadciśnienie tętnicze, cukrzyca i zmiany zwyrodnieniowe obu kolan nie miały wpływu na skutku urazu z dnia 9 kwietnia 2017r. Uraz ten nie przyczynił się natomiast do nasilenia zmian zwyrodnieniowych kolan powoda.

/D opinia sądowo-lekarska – k. 450-462./

Powód dnia 14 kwietnia 2017r. nabył kule pachowe za kwotę 120 zł (faktura VAT nr (...) – k. 65), zaś dnia 26 kwietnia 2017r. stołek pod prysznic, za kwotę 180 zł (faktura VAT (...) – k. 68), dnia 13 września 2017r. dysk sensoryczny za kwotę 146 zł - k. 164 akt oraz tzw. wirówkę do moczenia stóp.

Powód, począwszy nabył też szereg środków medycznych:

- Dnia 20 kwietnia 2017r. za kwotę 41,78 zł – faktura VAT (...) (k. 66)
- 25 kwietnia 2017r. za kwotę 66,20 zł – faktura VAT (...) (k. 67),
- dnia 26 kwietnia 2017r. za kwotę 113,04 zł – faktura VAT (...) (k. 69),
- dnia 23 maja 2017r. za kwotę 112,84 zł.- faktura VAT nr (...) (k. 70),
- dnia 6 lipca 2017r. za kwotę 173,97 zł – faktura VAT (...) (k. 162),
- dnia 19 marca 2018r. za kwotę 485,96 zł–faktura VAT nr (...) (k. 167)
- dnia 4 kwietnia 2018r. za kwotę 410,46zł – faktura VAT nr (...) (k. 168)

Przy czym część zakupionych za wskazane kwoty preparatów powód przyjmował na stałe już przed dniem zdarzenia z udziałem M. J. a ponadto później po zdarzeniu zażywał leki nie związane z wypadkiem. (np. Polprazol , Axtil, Bisocard , Norwasc, One Touch , Acch Check , Prostatamol , Neomag Cardio , Millurit , Insulina Forxiga, Liphantyl , Ezetrol)

/D: faktura VAT – k. 65, 66, 67, 68, 69, 70, 162, 164, 167, 168,

zeznania świadka A. M. (2) – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 19 września 2018r. – od 00.30.09/

zeznania powoda – protokół elektroniczny rozprawy z 21 stycznia 2019r.

Dnia 23 czerwca 2017r. powód uiszczył kwotę 611 zł za 26 zabiegów rehabilitacyjnych w Centrum Medycznym (...).C, zaś dnia 28 lipca 2017r. - 430zł, zakolejnych 20 zabiegów

/D: rachunek – k. 143, 144,

zeznania A. M. (1) – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 19 września 2018r. – od 00.38.34./

zeznania powoda – protokół elektroniczny rozprawy z 21 stycznia 2019r.

Powoda przeznaczył na prywatne konsultacje ortopedyczne kwoty:

- 150 zł - w dniu 29 sierpnia 2017r.

- 150 zł - 13 grudnia 2017r.

- 200 zł (wraz z badaniem USG)- 14 marca 2018r.

/D: paragony faktury – k. 163, 145 , 166 /

W dniu 26 czerwca 2017r. powód opłacił usługę kompleksowego sprzątnięcia domu, której koszt wyniósł 420 zł.

/D: faktura - k. 161./

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd ustalił na podstawie dokumentów, których autentyczności i zgodności z prawdą nie kwestionowała żadna ze stron, opinii biegłego ortopedy M. S., załączonych fotografii, dowodu z przesłuchania powoda, zeznań świadków oraz akt karnych VIII K 759/17. Część okoliczności była bezsporna (wypadek komunikacyjny, ubezpieczenie sprawcy M. J. u pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W.).

Sąd uznał także za w pełni wiarygodną dokumentację medyczną przedstawioną przez powoda do akt sprawy, w tym historię choroby i karty zabiegów. Dokumenty te zostały potwierdzone przez placówki medyczne i żadna ze stron nie kwestionowała tych dokumentów. Ich treść i forma nie budziły zastrzeżeń.

Za wiarygodne Sąd uznał w całości zeznania powoda R. M. i świadków A. M. (4) oraz A. M. (1). Ich twierdzenia, co do rozmiaru urazów, ich skutków, dolegliwości i czasokresu leczenia, wpływu na aktywność ruchową powoda, jak też na rozmiar i intensywność cierpienia pozostawały w przeważającej części w spójności ze sporządzoną w sprawie opinią biegłego ortopedy. Korepondują one też ze zgromadzoną dokumentacją medyczną.

Wynika z ich zeznań, że przed wypadkiem, powód był osobą sprawną fizycznie, towarzyską, otwartą i posiadającą wiele planów na przyszłość. Pomimo, iż przebywał na emeryturze dalej wykładał na (...), gdzie był kierownikiem działu szkoleń BHP i pracował na cały etat. Miał także plany związane z wylotem do Irlandii na uroczystość rodzinną czy wyjazdem do Ameryki, by pomóc córce po porodzie wraz z obecną żoną (w dniu zdarzenia narzeczoną). Wypadek z dnia 9 kwietnia 2017 r. diametralnie zmienił życie powoda, a jakość jego życia znacznie się pogorszyła. Początkowo zaraz po wypadku powód przemieszczał się o kulach, korzystał także z wózka i wymagał codziennej opieki osób trzecich, co negatywnie wpływało na jego stan psychiczny. Córka gotowała mu obiady, robiła zakupy czy wozila do lekarzy. Do chwili obecnej powód nie jest w stanie prawidłowo się poruszać, nie może nosić normalnego obuwia, spacerować, dłużej stać, trudności sprawiają mu podstawowe czynności jak odkręcanie słoika, wkręcenie żarówki czy nalanie herbaty. Dodatkowo cały czas uskarża się na ból stopy oraz barku. Nadto, podczas wysiłku sinieje mu powierzchnia stopy, cierpną palce i ma zaburzenia równowagi. R. M. musiał zmienić styl życia, gdyż przed wypadkiem był aktywniejszy, dużo chodził, a obecnie poprzez ograniczenie sprawności ruchowej nie jest nawet w stanie zajmować się własnymi wnukami. Musiał także radykalnie ograniczyć aktywność towarzyską oraz zawodową, zwłaszcza, że wcześniej prowadził wykłady na stojąco. Mimo zaplanowania dalszej pracy na umowę o dzieło i możliwość

przedłużenia aktywności zawodowej – nie mógł tego zrobić z uwagi na wypadek, w którym uczestniczył. Tak więc okres i tak bardzo trudny dla zdrowego, aktywnego człowieka – przechodzącego na emeryturę w przypadku powoda stał się jeszcze trudniejszy. Czas bez dodatkowej pracy, rezygnacja z planów wyjazdowych za granicę w związku z rodzinnymi uwarunkowaniami, brak aktywności, zdawanie się na pomoc osób trzecich, brak samodzielności i poczucie osłabienia towarzyszyło i towarzyszy powodowi do dnia dzisiejszego.

Zeznania powoda i świadków korespondowały także z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się w dużej mierze na opinii biegłego M. S. z dziedziny ortopedii. Sąd uznał w/w opinię za w pełni wiarygodny dowód w sprawie i ją podzielił. Opinia jawiła się jako logiczna, spójna i wyczerpująca. Opinia udzieliła także dostatecznych odpowiedzi na pytania sformułowane w tezie postanowienia dopuszczającego ten dowód.

Zgodnie z treścią opinii powód doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 15 % z uwagi na wtórną deformację stopy, która w znaczny sposób upośledza jego funkcję chodu, uniemożliwia szybkie chodzenie, bieganie czy długotrwałe stanie, a nadto powoduje bardzo silne dolegliwości bólowe przy stanięciu na nierównym terenie. Przy czym biegły wskazał, iż usytuował trwały uszczerbek w połowie widełek procentowych przewidzianych dla tego typu uszkodzeń tj. 10-20 %. Nadto biegły stwierdził, iż powód doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 20 %, z uwagi na zespół bolesnego barku prawego, powodującego znaczne ograniczenie funkcji czynnej i biernej barku prawego, zwłaszcza, że dla kończyny dominującej prawej zakresy ograniczeń ruchomości czynnej przekraczają 50 % należnego ruchu, dlatego biegły usytuował trwały uszczerbek na zdrowiu w połowie widełek procentowych przewidzianych dla tego typu uszkodzeń tj. 5-30 %. Nadto biegły potwierdził okoliczności, iż powód po urazie wymagał hospitalizacji, w tym zabiegu operacyjnego, musiał stosować leki przeciwzakrzepowe i przeciwbólowe, korzystać z rehabilitacji, a po powrocie do domu wymagał także opieki osób trzecich przy podstawowej pielęgnacji. Co istotne, z opinii biegłego wynika także, iż przed wypadkiem R. M. chorował na nadciśnienie tętnicze, cukrzycę czy zwyrodnienia kolan, jednakże żadne z tych chorób nie miały wpływu na skutki doznanego urazu, a wręcz przeciwnie uraz przyczynił się do nasilenia zmian w zwyrodnieniach obu kolan u powoda. Biegły przyznał także, iż powód był zmuszony do korzystania z prywatnych zabiegów fizjoterapeutycznych, gdyż czas oczekiwania na nie w ramach NFZ był zbyt długi, a realizacja tych zabiegów po upływie roku od urazu w niewystarczający sposób przywróciłaby sprawność powoda.

Zdaniem Sądu, opinia biegłego ortopedy M. S. sporządzona w toku procesu jest wyczerpująca.

Na żądanie pozwanego biegły sporządził jednak szczegółową opinię uzupełniającą, w której odniósł się m.in. do kwestii związanych z zakresem doznanych przez powoda obrażeń w skali procentowej, jego obecnego stanu zdrowia, dolegliwości i rokowań na przyszłość. Ortopeda podtrzymał w całości sporządzoną przez siebie wcześniej opinię, a nadto wyjaśnił, iż w jego ocenie nie jest możliwe całkowite wyleczenie powoda.

Poza w/w uwagami (w następstwie czego zlecono opinię uzupełniającą na wniosek), strony nie zgłosiły uwag do opinii w pozostałym zakresie.

Trzeba jednocześnie zauważyć, iż biegły ortopeda M. S. jest osobą odznaczającą się niekwestionowanymi kwalifikacjami, kompetentną i posiadającą ogromne doświadczenie w sporządzaniu tego typu opinii. Nie można również pomijać tego, że biegły swoje stanowisko w tym przedmiocie sformułował po zapoznaniu się ze zgromadzoną w aktach sprawy dokumentacją i po bezpośrednim zbadaniu powoda, a zatem opinia ta została sporządzona w oparciu o obiektywny i rzetelnie zebrany materiał badawczy, który potwierdzał prawidłowość wyrażonych przez biegłego sądów.

W ocenie Sądu, nie było zatem jakichkolwiek podstaw by obie opinie biegłego ortopedy (w tym uzupełniającą) uznać za nierzetelne, niefachowe czy niegodne z rzeczywistym stanem rzeczy. Dlatego też opinie te Sąd w pełni podzielił.

Zważyć też należy, że ugruntowany jest w orzecznictwie pogląd, według którego Sąd, w sprawie do rozstrzygnięcia której, wymagane są wiadomości specjalistyczne, nie może wydać orzeczenia wbrew wnioskowi wpływającym z opinii

uznanej przez tenże Sąd za fachową i rzetelną (zob. np. wyrok SN z 26/10/2006 I CSK 166/06 – publ. Lex nr 209297 lub II UK 277/04 OSNP 2006/5-6/97).

W niniejszej sprawie bezspornym było, iż pozwane Towarzystwo (...) S.A. było ubezpieczycielem sprawcy wypadku komunikacyjnego – M. J. - z dnia 9 kwietnia 2017 r. i że w wyniku likwidacji szkody powód otrzymał tytułem zadośćuczynienia kwotę 13.450,00 zł, a tytułem odszkodowania kwotę 633,86 zł.

Istota sporu w niniejszej sprawie sprowadzała się do ustalenia wysokości zadośćuczynienia oraz odszkodowania należnego powodowi i odpowiedzi na pytanie czy to, co już faktycznie otrzymał zaspokaja go w całości.

Przechodząc do rozważań prawnych nad ustalonym wyżej stanem faktycznym należy wskazać, że jego analiza odbywać się musiała z punktu widzenia treści przepisów art. 445 § 1 kc w zw. z art. 444 kc.

Zgodnie z treścią art. 444 § 1 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wynikiłe z tego powodu koszty (...). Stosownie zaś do treści art. 445 § 1 kc w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Poza w/w przepisami trzeba mieć również na uwadze treść art. 361 § 1 kc, zgodnie z którym pozwany ponosi odpowiedzialność tylko za adekwatne i normalne następstwa działania lub zaniechania.

W dalszej kolejności odnosząc się do wysokości żądania, należy przypomnieć, że powód domagał się pozwem zapłaty kwoty 80.641,61 zł w tym:

- 76.550,00 zł tytułem zadośćuczynienia,

- 4.091,61 zł tytułem odszkodowania.

Przed przystąpieniem jednak do oceny zasadności roszczeń wskazać należy, że w myśl ogólnej zasady wyrażonej w art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zgodnie z tym, to na powodzie spoczywał obowiązek wykazania, iż ból oraz cierpienia fizyczne i psychiczne jakich doznał wskutek wypadku, a także to jakie skutki wypadku poniósł na niwie osobistej, zawodowej czy zdrowotnej uzasadniają wypłatę dalszej kwoty 76.550,00 zł z tytułu zadośćuczynienia, a także wykazać wszystkie poniesione koszty związane z powrotem do zdrowia, uzasadniające żądanie kwoty 4.091,61 zł z tytułu odszkodowania.

Rzeczą pozwanego było z kolei wykazanie zaistnienia faktów niweczących lub tamujących roszczenie strony powodowej.

Zatem przechodząc w pierwszej kolejności do oceny zasadności roszczenia o zadośćuczynienie, w ocenie Sądu, powód sprostał ciężącemu na nim obowiązkowi i z pomyślnym skutkiem wykazał, że ból oraz cierpienia fizyczne i psychiczne jakich doznał wskutek wypadku i skutki które odczuwa do chwili obecnej nie zostały zrekompensovane przez pozwanego w sposób dostateczny (przez zapłatę 13.450,00 zł).

Łącznie trwały uszczerbek na zdrowiu R. M. to 35%, co zostało stwierdzone w opinii biegłego ortopedy, do czego Sąd się przychyła.

W świetle ustalonego stopnia trwałego uszczerbku na zdrowiu powoda, rodzaju i rozmiaru doznanych obrażeń i powypadkowego rozstroju zdrowia, czasokresu i uciążliwości procesu leczenia oraz dolegliwości bólowych, konieczności korzystania z opieki innych osób (przynajmniej w fazie po hospitalizacji), konieczności zmiany trybu życia, ograniczenia aktywności towarzyskiej oraz zawodowej – to w ocenie Sądu, żądanie powoda zasądzenia zadośćuczynienia było w pełni uzasadnione, zaś wypłacona kwota 13.450,00 zł była nieadekwatna do rozmiaru uszczerbku, rozstroju zdrowia i krzywdy jakiej doznał.

Podkreślić w tym miejscu należy, że art. 445 § 1 kc nie wskazuje żadnych kryteriów, jakie należy uwzględnić przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia pieniężnego, pozostawiając to do oceny Sądu. Jednakże doktryna jak i judykatura wypracowały w tym względzie szeroko akceptowane stanowisko wskazując, iż wielkość zadośćuczynienia zależy od oceny całokształtu okoliczności, a zwłaszcza od stopnia i czasu trwania cierpień fizycznych i psychicznych (pobyt w szpitalu, bolesność, dokonywane zabiegi, leczenie - w tym poszpitalne, rehabilitacja), trwałości skutków wypadku (kalectwo, oszpecenie, bezradność), prognozy na przyszłość (rokowania co do możliwości polepszenia stanu zdrowia), wieku poszkodowanego czy też faktu niemożności wykonywania wybranego zawodu, uprawiania sportów itp.

Zadośćuczynienie pieniężne ma na celu przede wszystkim złagodzenie cierpień fizycznych i psychicznych, a także innych skutków zdarzenia. Ma za zadanie niejako zrekompensować doznaną krzywdę i winno być odczuwalne dla poszkodowanego, musi więc przedstawiać ekonomicznie istotną wartość.

Z okoliczności niniejszej sprawy, w szczególności z opinii biegłego M. S. wynika, iż powód na skutek wypadku komunikacyjnego doznał znacznej krzywdy, która usprawiedliwia żądanie wypłaty dalszej sumy zadośćuczynienia. Przemawia za tym także wniosek biegłego, zawarty w opinii uzupełniającej, iż nie jest możliwe całkowite wyleczenie powoda w przyszłości.

Na skutek wypadku R. M. doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w łącznej wysokości 35% (jak wyżej 15% stopy prawej oraz 20% barku), a leczenie było dla powoda długotrwałe i dolegliwe, zwłaszcza że wymagał hospitalizacji i zabiegu operacyjnego. Po powrocie do domu także był osobą niesamodzielną, wymagał opieki osób trzecich w podstawowych czynnościach życia codziennego. Do tego zmuszony był zażywać leki przeciwzakrzepowe, przeciwbólowe oraz korzystać z rehabilitacji. Do chwili obecnej powód odczuwa ból związany z deformacją stopy i ma trudności ze sprawnym chodzeniem po nierównym podłożu i musi korzystać z obuwia ortopedycznego. Natomiast z powodu dysfunkcji barku prawego i znacznym ograniczeniem jego ruchomości, powód nie może wykonywać czynności ponad głowę czy z wyciągniętą prawą kończyną górną do przodu. W związku z powyższym R. M. nie może sięgać przedmiotów powyżej barku prawego i wykonywać czynności przed sobą, a wszelkie czynności może wykonywać jedynie tuż przy tułowiu, a nie na wyciągniętej kończynie, co sprawia mu trudności przy tak podstawowych czynnościach jak mycie czy ubieranie. Nie ulega wątpliwości, że kwestie dolegliwości barku są związane z wypadkiem, jakiego doznał powód. Już przy przyjęciu do szpitala powód zgłaszał wyraźnie bóle i dysfunkcję tego organu, jednakże z uwagi na ważniejsze zabiegi na oddziale szpitalnym skupiono się na operacjach kończyny dolnej.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał żądanie powoda w zakresie zadośćuczynienia za zasadne w całości. Pełne zadośćuczynienie to według powoda kwota 90.000,00 zł i to stanowisko należy podzielić. Decyzją z dnia 21 lipca 2017 r. pozwany uznał zaś, co do zasady swoją odpowiedzialność za zdarzenie będące źródłem szkody i ustalił, że zadośćuczynienie wynosić winno 13.450,00 zł, co oznacza, iż pomniejszył żądaną przez powoda sumę o ok. 75%. Skoro zatem wypłacono powodowi z tego tytułu 13.450,00 zł, to do zapłaty pozostaje 76.550,00 zł - dochodzone pozwem. Uzyskane łącznie zadośćuczynienie w takiej kwocie, będzie zdaniem Sądu odczuwalne dla poszkodowanego, gdyż przedstawia ekonomicznie odczuwalną wartość. Nie jest ono także rażąco wygórowane. Należy przy tym podkreślić, iż pozwany nie wezwał powoda w celu przeprowadzenia jego badań przez lekarza, a przez to nie dokonał na tej podstawie oceny następstw zdarzenia objętego pozwem.

Dlatego Sąd na podstawie art. 445 § 1 kc w zw. z art. 444 § 1 kc zasądził na rzecz R. M. kwotę 76.550,00 zł tytułem zadośćuczynienia.

Zgłoszenie szkody przez stronę powodową poprzez wezwanie ubezpieczyciela do zapłaty nastąpiło dnia 21 czerwca 2017 r. Powód zażądał w nim kwoty 90.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwoty 1.589,86 zł tytułem odszkodowania w terminie 7 dni od daty doręczenia. Decyzja o przyznaniu świadczenia odszkodowawczego została wydana przez pozwaną w dniu 21 lipca 2017 r., co oznacza, że w dacie tej roszczenie objęte pozwem było już wymagalne i od tej daty należą się powodowi odsetki od przyznanej przez Sąd kwoty 76.550,00 zł tytułem zadośćuczynienia.

Co do żądanego odszkodowania zaś, pozwany tą samą decyzją z dnia 21 lipca 2017 r. uznał roszczenie co do kwoty 638,86 zł, wskazując, iż kwota ta stanowi udokumentowane wydatki poniesione na zakup środków medycznych mających związek z wypadkiem, a tym samym nie uwzględnił żądania powoda co do refundacji rezerwacji przelotu w kwocie 956 zł, z którego na skutek zdarzenia powód nie skorzystał. W odpowiedzi na reklamację pozwany podtrzymał swoją decyzję.

Powyzsze oznacza, że pozwany zapłacił łącznie powodowi kwotę 14.083,86 zł i z tego tytułu powód o odsetki nie rości.

O ile Sąd przychylił się do zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda całej żądanej kwoty z tytułu zadośćuczynienia tj. 76.550,00 zł, (co znalazło wyraz w punkcie 1 a wyroku) o tyle obniżył ją co do odszkodowania.

Dla przypomnienia należy wskazać, iż powód domagał się pierwotnie od pozwanego kwoty 1.589,86 zł tytułem odszkodowania, z czego pozwana uznała jego roszczenie co do kwoty 633,86 zł i taką też kwotę wypłaciła powodowi, nie uwzględniając refundacji za rezerwację biletów lotniczych w wysokości 956 zł, z czym nie zgadza się Sąd Okręgowy. Niewątpliwym jest, iż z powodu wypadku i jego następstw, powód nie był w stanie odbyć zaplanowanego wyjazdu na uroczystość rodzinną do Irlandii, na którą bilety zakupił z wyprzedzeniem. Tym samym, uzasadniona wydaje się decyzja przewoźnika o odmowie zwrotu kosztów za niewykorzystane bilety, gdyż nie ponosił on odpowiedzialności za opóźnienia czy utrudnienia, co do planowanego wylotu, a za zaistniałe przeszkody tj. skutki wypadku komunikacyjnego i niemożność skorzystania z lotu przez powoda i jego obecną żonę w zaplanowanym terminie odpowiedzialność ponosi strona pozwana. Żądanie powoda zwrotu kosztów niewykorzystanych biletów lotniczych było zatem zdaniem Sądu uzasadnione , stąd kwota zasądzona w punkcie 1 b wyroku.

Dodatkowo w pozwie powód zliczył i przedstawił poniesione przez siebie wydatki związane z powrotem do zdrowia, rehabilitacją oraz zakupem środków leczniczych, których łączna wartość opiewała zdaniem powoda na kwotę 4.725,47 zł. Odejmując od wskazanej sumy wypłaconą przez pozwanego kwotę w wysokości 633,86 zł, powód domagał się ostatecznie pozwem kwoty 4.091,61 zł tytułem odszkodowania.

Powód udokumentował następujące wydatki wynikające z zestawienia pkt 4 podpunkt ff pozwu – k. 5 akt tj.:

- 1) zakupu kuli pachowej z przesuwana rękojeścią, dnia 14 kwietnia 2017r. (120 zł),
- 2) zakupu środków leczniczych, dnia 25 kwietnia 2017r. (66,20 zł);
- 3) zakupu stołka pod prysznic, dnia 26 kwietnia 2017r. (180 zł);
- 4) zakupu środków leczniczych, dnia 26 kwietnia 2017r. (113,04 zł);
- 5) zakup środków leczniczych, dnia 23 maja 2017r. (112,84 zł);
- 6) kosztów rehabilitacji, dnia 23 czerwca 2017r. (611 zł);
- 7) kosztów rehabilitacji, dnia 28 lipca 2017r. (430 zł);
- 8) sprzątnięcia domu, dnia 26 czerwca 2017r. (420 zł);
- 9) zakup środków leczniczych, dnia 6 lipca 2017r. (173,97 zł);
- 10) wizyty u ortopedy, dnia 29 sierpnia 2017r. (150 zł);
- 11) zakupu sprzętu ortopedycznego, dnia 13 września 2017r. (146 zł);
- 12) konsultacji ortopedycznej, dni 13 grudnia 2017r. (150 zł);
- 13) konsultacji ortopedycznej wraz z badaniem USG, dnia 14 marca 2018r. (200 zł);

14) zakupu leków, dnia 19 marca 2018r. (485,96 zł);

15) zakupu leków, dnia 4 kwietnia 2018r. (410,46 zł),

16) kosztów niewykorzystanych biletów lotniczych na trasie B.-D. oraz D.-B. (956 zł),

Powodowi wypłacono, jak wynika z akt szkodowych, przez pozwanego koszty ujęte w punktach od 1 do 5 powyższego zestawienia a ponadto kwotę 41,78 zł wynikającą z zakupu maści i plastrów co daje kwotę 633,86 zł.

Pozycje od 6 do 15 zestawienia (po omówieniu już pozycji 16) dają kwotę 3177,39

W ocenie Sądu sumę opisaną powyżej należało zmniejszyć o kwotę 847,02 zł, która stanowi wydatek, jaki R. M. poniósł w związku z zakupem leków nie związanych ze zdarzeniem, a innymi chorobami, na które leczył się już wcześniej, jak cukrzyca czy nadciśnienie tętnicze i na które zażywał szereg leków także przed wypadkiem (np. Polprazol, Axtil, Bisocard, Norvasc, One Touch, ACCH CHECK, Prostatamol, Neomag cardio, Milurit, Insulina, Forxiga, Liphantyl, Eztetrol). Z przedstawionych przez powoda rachunków pod pozycją 14 i 15 i przy negowaniu przez pozwanego wszelkich kosztów, Sąd zakwestionował cały rachunek z 4 kwietnia 2018r (poz 15 zestawienia) a ponadto z poz 14 tj z rachunku na leki z 19 marca 2018r. na kwotę 485,96 zł, Sąd uwzględnił tylko koszty zakupu Vigantolu i Olfenu co daje kwotę 49,40 zł., tak więc z tego rachunku nie należy się powodowi kwota (485,96- 49,49 zł = 436,56zł) Po zsumowaniu kwot za leki, które zdaniem Sądu nie należą się powodowi uzyskujemy z pozycji 14 i 15 kwotę 847,02 zł, którą należy odjąć od kwoty 3177,39 zł. Po tym działaniu matematycznym 3177,39 – 847,02 zł uzyskujemy wartość 2330,37 zł, która ujęta jest w punkcie 1 c wyroku.

Pozostałe żądanie powoda podlegało oddaleniu, stąd brzmienie wyroku w punkcie 2.

Co do kwestii zasądzonych odsetek za opóźnienie Sąd orzekł na mocy art. 481 i 482 kc.

Jak wskazano wyżej należne odsetki za zadośćuczynienie winny być naliczane od dnia 21 lipca 2017 r. (decyzja pozwanego o przyznaniu świadczenia odszkodowawczego) i od tej samej daty winny być naliczane odsetki od kwoty 956 zł (koszt biletów lotniczych) z tytułu odszkodowania, których powód domagał się w zgłoszeniu szkody, a także w postępowaniu reklamacyjnym. Natomiast odsetki od pozostałej kwoty dochodzonego pozwem odszkodowania winny być naliczane od dnia doręczenia pozwu w niniejszej sprawie tj. od dnia 21 maja 2018 r.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie 3 wyroku na podstawie przepisu art. 98 ust. 1 kpc w myśl zasady odpowiedzialności za wynik postępowania. Powód wygrał proces niemal w całości (tj. 79.836,37 zł z żądanych 80.641,61 zł) tj. w 99%, uległ nieznacznie. Dlatego zasądzano na jego rzecz z mocy art. 100 kpc zdanie 2 całość poniesionych kosztów procesu. Pozwany zatem, jako przegrywający proces powinien ponieść koszty wynagrodzenia pełnomocnika powoda w osobie adwokata P. K. na podstawie § 2 pkt 6 rozporządzenia z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2015.1800) w wysokości 5400 zł oraz opłaty od dokumentu pełnomocnictwa w wysokości 17 zł (por.: uchwała SN z dnia 12 marca 2003r. III CZP 2/03, OSNC 2003/12/161).

Niezależnie od powyższego rozliczeniu podlegały koszty sądowe, których z uwagi na zwolnienie strona powodowa pierwotnie nie poniosła. Składały się na nie 4.033,00 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu oraz 879,43 zł tytułem wynagrodzenia biegłego (632,84 zł i 246,59 zł - opinia uzupełniająca), tj. łącznie 4.912,43 zł. Zgodnie z wynikiem sprawy, także i te koszty powinien w całości ponieść pozwany. Mając jednak na uwadze, iż strona pozwana uiściła zaliczkę na koszty postępowania w wysokości łącznej 3.000,00 zł, to całą uzyskaną sumę kosztów sądowych 4912,43 zł należało pomniejszyć o uiszczony już koszt tj 3000 zł i obciążyć ostatecznie pozwanego kwotą 1912,43 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Tak więc w punkcie 4 wyroku Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (kasy Sądu Okręgowego w Toruniu) kwotę 1912,43 zł. Nastąpiło to na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2018.300).